

Randers-Eggen solgte et Kreatur ned til Herning. Han sendte det fra Randers ved 9-Tiden. Han tog selv den længere Vej om ad Silkeborg for at komme til Herning Kl. 2—3. Men Kreaturet, som skulde gaa den korteste Vej, kom til Herning Kl. 5. Det er et aparte Forhold, og jeg tror, der kunde foretages Ændringer, saa at Toggangen mellem Langaa og Silkeborg kunde komme i Forbindelse med de Tog, der gaa Vest paa fra Silkeborg, saaledes, at Beboerne ogsaa Vest for Silkeborg kunde have Gavn af Banen Langaa—Silkeborg. Det samme er Tilfældet, naar man rejser den modsatte Vej. Tager man fra Herning Kl. 6,35 om Morgenen, er man i Silkeborg Kl. 7,46, men Toget fra Silkeborg til Langaa er gaaet Kl. 7,23, altsaa 23 Minutter, før Toget fra Herning kommer ind. Det er ogsaa et mærkeligt Forhold. Det er nemlig den korteste Vej, og det betragtes af Jernbaneledelsen som den korteste Vej, og at man saa lader Toget fra Silkeborg til Langaa afgaa 23 Minutter, før Toget Vest fra kommer ind, er, som sagt, mærkeligt. Toggangen maatte kunne ændres saaledes, at den blev mere i den paagældende Egns Interesser.

Det var disse Henstillinger, jeg i al Venskabelighed vil rette til den højtærede Trafikminister. Jeg haaber, som sagt, at han vil gøre sit til, at der kunde komme en mere tilfredsstillende Ordning derovre i det midterste Jylland.

Der er et Forhold, jeg har nævnt flere Gange ved Finanslovbehandlingen, men da det ikke er ændret endnu, finder jeg Anledning til endnu en Gang at nævne det. Jeg omtaler det ogsaa, fordi jeg udefra har faaet en Del Tilslutning til den Tanke, jeg har ført frem. Det angaar den aarlige Session. Nu holdes Sessionen paa en saadan Tid — indtil November —, at det tidt er vanskeligt for det værnepligtige Mandskab at tage Bestemmelse med Hensyn til deres Stilling i den kommende Vinter. De vide ikke, om de blive kasserede, eller om de blive udskrevne til den ene eller den anden Vaabenart, og kunne ikke tage endelig Bestemmelse, før de have været paa Session. Ogsaa for Husbonder, som skulle have Karle, har det Betydning, om der her kunde foretages en Ændring, og jeg henstiller det til den højtærede Justitsminister. Jeg rettede for øvrigt en lignende Henstilling i Fjor, og den daværende Minister lovede at tage Spørgsmaalet under Overvejelse, men han fungerede jo ikke længe som Justitsminister, og det kunde altsaa ikke forlanges, at han skulde faa Forholdet

ændret. Jeg henstiller nu til den højtærede Justitsminister, om der ikke var Anledning til at ændre det derhen, at Sessionen blev afholdt noget før.

Et andet Spørgsmaal, jeg gerne vilde berøre, er Spørgsmaalet om Stempelbegunstigelse for Hypotekforeningernes Kasseobligationer. Dette udtalte jeg mig ret udførligt om i Fjor og skal ikke gentage, hvad jeg da sagde. Jeg skal kun henvise til mine Udtalelser, der findes i Tidenden fra i Fjor Sp. 679—80, hvis nogen skulde have Lyst til at se dem. Jeg skal ikke komme dybere ind paa det, men jeg vil sige, at efter at Hypotekforeningerne ere blevne det Led, som de ere, i hele vort Kreditvæsen til Ordning af Realkreditten her i Landet, forekommer det mig, at det vilde være rimeligt, at Hypotekforeningerne med Hensyn til Stempel kunde blive stillede paa nogenlunde lige Fod med Kreditforeningerne. Det er for øvrigt et Spørgsmaal, som tidt er fremkommet fra Grundejerforeninger i Købstæderne. Det er blevet vedtaget paa adskillige Grundejer-Møder, og at Hypotekforeningerne meget ønske det, er en selvfølgelig Ting. Nu ved jeg vel, at der for Tiden sidder en Stempelkommission og arbejder paa en Revision af Stempellovgivningen, og jeg havde haabet, at det skulde betyde, at vi skulde faa Lempelser med Hensyn til Stempelafgifter. Jeg hører imidlertid, at den højtærede Finansminister gaar ud fra, at dens Arbejde vil bringe forøgede Indtægter i Statskassen, men det skal jeg ikke udtale mig om. Det er ikke for at angribe den Stempelkommission, der sidder, at jeg omtaler denne Sag. Jeg vil ganske vist indrømme, at det forekommer mig, at de Afgifter, der indkræves ved Stempel, navnlig ved Omsætning af Ejendomme, ere ret betydelige, saa jeg tror, det ikke vil møde Tilfredshed, hvis de skulde blive endnu større. Men, som sagt, det skal jeg ikke komme videre ind paa at omtale. Men selv om det betyder større Indtægt for Statskassen af Stempelafgifter, at vi faa en ny Stempellovgivning, synes jeg, det er et retfærdigt Hensyn overfor 2den Prioritets-Foreningerne, at de med Hensyn til Stempelafgift af deres Obligationer blive stillede paa lige Fod med Kreditforeningerne. Jeg vil derfor gøre den Henstilling til den højtærede Finansminister, at dette maa blive taget under velvillig Overvejelse.

Der er talt mange Ord med Hensyn til den økonomiske Situation under denne Finanslovbehandling, og jeg skal ikke blande